

Jamsai

喵喵
喵喵
喵喵
喵喵

เหมียว
เหมียว
เหมียว
แมวน้อย
อลวง

4

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai
ทดลองอ่าน

มากท้าวรัก

จวีฮวาซันหลี่ 橘花散里 เขียน พรักหอม แปล

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

Jamsai

คือทุกสิ่งที่ใช้สมองใจไว้คู่กัน

ฉันมองเงาร่างด้านหลังของเขา จับพลันนั้นเองหัวใจก็เริ่มเต้นระรัวแรง
...หันหน้ามาเถิด ให้ฉันได้เห็นใบหน้าของคุณ
ชั่วขณะนั้นความคิดของฉันแทบจะจับตัวแข็ง ดุจเดียวกับสายตา เสียงเสียงหนึ่งค่อยๆ
ผุดขึ้นมาจากก้นบึ้งของหัวใจ ไหลผ่านความคิดที่สับสนยุ่งเหยิงของฉัน ฉันไม่รู้เลยว่าเพราะอะไร
ตัวเองจึงมีความรู้สึกเช่นนี้ เพียงมองเงาร่างนั้นอย่างทึ่งท้อ ฝ้าภาวณาให้พริบตาถัดมาเขาจะหมุนตัว
มาเผชิญหน้ากับฉัน

...คุณเป็นใคร เพราะอะไรคุณถึงมาอยู่ที่นี่

...เงาร่างของคุณเคยผ่านสายตาค้นที่ไหน

...คุณ...คุณสบายดีไหม

มากกว่ารัก

เหมียว เหมียว เหมียว แมวน้อยอลเวง 4

จวีอวาซันหลี่ เขียน พรักหอม แปล

《喵喵喵》 Vol.04

Original story and characters created and copyright © Author:

橘花散里 Ju Hua San Li

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司

(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)

Thai translation copyright © 2020 Jamsai Publishing Co., Ltd.

Thai edition arranged through Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2633-5

ภาพประกอบ 雪代薰

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกกรวย-จกนอม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 339 บาท

พินฟูวู

กร:ดาখনอมสายตา

ห่วงใยสายตาคุณ

www.greenread.com

คำนำ

ผลอบเิบเดียวเรื่องราวของ 'ฮวาเหมียวเหมียว' ก็ดำเนินมาถึงเล่มสุดท้ายแล้วนะคะ ยังรู้สึกไม่ยากให้จบเลยใช่ไหมคะ เวลาเครียดๆ แค่นั่งจมอยู่ในช่วงเวลาของโลก 'เหมียว เหมียว เหมียว แมวน้อยอลเวง' ก็ารู้สึกหัวใจพองฟู หากไม่ยิ้มแก้มปริก็มีหลุดหัวเราะเสียงดังๆ แน่นอน

จากเล่มที่แล้วเหมียวเหมียวได้ลงมาตามหาสามีที่แดนมนุษย์ นอกจากเหล่าสหายพวกพ้องที่มาคอยช่วยเหลือกัน ยังมี 'เสี่ยวเม่า' แมวดำน้อยที่มาป่วนชีวิตคู่พ่อแม่เพิ่มอีก เหมียวเหมียวต้องเรียนรู้การเป็นศรีภรรยาที่ดี เรียนรู้การใช้ชีวิตเฉกเช่นมนุษย์ ถึงอย่างนั้นอายุของปีศาจกับมนุษย์ก็เชื่อว่าเท่ากัน

สุดท้ายแล้วเจ้าแมวน้อยเหมียวเหมียวจะรักษาความรักในครั้งนี้อาไว้ได้หรือไม่ เอาอีนผู้มีความรักมั่นคงกับนางจะยอมรามือง่ายๆ หรือ หรือเหมียวเหมียวต้องรอไปอีกหลายภพหลายชาติกว่าที่คนทั้งคู่จะได้สมหวัง หากอยากรู้เรื่องราวของพวกเขาต่อว่าสุดท้ายจะจบจบซึ่งตรงใจหรือเศร้ารันทดจนแมวยังมีน้ำตา เชิญพลิกหน้าต่อไปได้เลยคะ

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

แนะนำตัวละคร

- * ฮวาเหมียวเหมียว แมวสามสีอายุสองปีที่ทะเลาะไปอยู่ในร่างปีศาจแมวพันธุ์ทำไม้ตายคือกรงเล็บทะลวงฟ้า ชอบกินปลา นอนผึ่งแดด รักขนยิ่งชีวิต
- * เทพปี่ซิง แม่ทัพอันดับหนึ่งของเหล่าทวยเทพ ขึ้นชื่อเรื่องปราบปรามปีศาจ มีนิสัยอ่อนโยน รับฮวาเหมียวเหมียวเป็นลูกศิษย์
- * เชียงซิง นักพรตสำนักเหมาซาน หาเงินด้วยการปราบปีศาจ เป็นร่างมนุษย์ของเทพปี่ซิง
- * ปี่เสี่ยวเมา ลูกของฮวาเหมียวเหมียวกับเทพปี่ซิง มีร่างเป็นแมวดำ เป็นคนเฉลียวฉลาด มีนิสัยเจ้าเล่ห์
- * อินจื่อ ปีศาจอีกาขาว ติดตามฮวาเหมียวเหมียวมานาน นับถือเป็นลูกพี่ ชอบสะสมเพชรพลอยเป็นที่สุด ปลอมเป็นสตรีก็ไม่มีใครจับได้
- * ปี่ซิง สัตวแพทย์หนุ่ม เจ้านายของฮวาเหมียวเหมียว เป็นคนอ่อนโยน
- * เสี่ยวฉา หญิงสาวผู้หลงทาง ชอบพูดอะไรที่คนอื่นฟังไม่รู้เรื่อง ชอบอินจื่อตั้งแต่แรกพบ

* เอ๋อวิน

องค์ชายสามแห่งวังมังกร มีเส้นผมสีแดงเหมือน
เปลวไฟ นิสัยกะล่อนเจ้าชู้

สำนักพิมพ์ใจ๋มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยายชุดมากกว่ารักได้ที่

www.facebook.com/morethanlovebook

164

เตรียมตัวก่อนแต่งงาน

พอยกเลิกการหมั้นหมาย การแต่งงานก็ใกล้จะมาถึง
 ทุกวันเช้า เชียงซิง และอินจื่อจะปรึกษาหารือกันจุกจิกถึงปัญหาเรื่องนี้
 ในแดนมนุษย์ชุดแต่งงานต้องไปซื้อที่ใดจึงจะเหมาะสม เกี้ยวเจ้าสาว
 ต้องทำขึ้นมาหรือเช่าใช้ เชิญแม่สื่อแนะนำ* ควรหาผู้ใดไปถึงค่อนข้างสะดวก
 ถามชื่อและเวลาตกฟากต้องสร้างชื่อปลอมและวันเกิดชะตาแปดอักษร**
 เช่นไรจึงจะตบตาผ่านด่านไปได้ ส่งของหมั้นครบมอบเงินให้เท่าไรจึงจะดู
 เหมาะสมและใจกว้าง ตอนเข้าพิธีทางฝ่ายชายและอินจื่อควรหาใครสักคน
 มาสวมรอยเป็นญาติห่างๆ หรือไม่

ที่สำคัญที่สุดคือบ้านฝ่ายหญิงอยู่ไกลมาก ย่อมไม่อาจให้เชียงซิง

* ขั้นตอนพิธีการตั้งแต่การหมั้นหมายไปจนถึงสิ้นสุดงานวิวาห์ของชาวจีนในสมัยโบราณ เรียกว่า 'สามหนังสือหกพิธี' สามหนังสือ ได้แก่ หนังสือหมั้นหมาย หนังสือแจ้งพิธี และหนังสือรับเจ้าสาว หกพิธี ได้แก่ เชิญแม่สื่อแนะนำ ถามชื่อและเวลาตกฟาก ส่งของหมั้น ยกชบวนสินสอด กำหนดฤกษ์แต่งงาน และเข้าพิธีวิวาห์

** ชะตาแปดอักษร เป็นศาสตร์การทำนายดวงชะตาของจีน เรียกอีกอย่างว่า 'สี่แถว' โดยการนำวันเดือนปีเกิดตามตารางแผนภูมิสวรรค์ทั้งสิบที่เรียกว่า 'กึ่งฟ้า' และจักรราศีทั้งสิบสองของจีนเรียกว่า 'ก้านดิน' มาจับคู่ทำนายชีวิตในด้านต่างๆ แต่โดยมากนิยมใช้ผูกดวงชะตาของผู้ชายหญิง

ไปรับเจ้าสาวที่ภูเขาลัววซึ่งอยู่ห่างออกไปหลายร้อยหลี่ และคงไม่สะดวก ถ้าจะให้ทางบ้านแม่ของเสี่ยวฉาต้องส่งตัวนางไปไกลเช่นนั้น โดยเฉพาะคุณหาสน์สกุลฮวายังตั้งอยู่ในป่าทึบ ด้านนอกยังมีค่ายกลป่าไผ่ลวงวิญญูณณ์ มีปีศาจมากมาย แม้ไม่ทำให้คนตกใจ แต่ทำให้ดอกไม้ต้นหญ้าตกใจก็ไม่ได้เช่นกัน

อินจื่อเห็นว่าเดินทางไกลไปรับดูมีความจริงจัง เชียงซิงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงชื่อเสียงจอมปลอมมากนัก เสียเวลามากเกินไป ใช้ที่นี่เป็นบ้านฝ่ายหญิงก็ได้ แต่ถ้าเสี่ยวฉาแต่งเข้ามาอย่างเป็นทางการ ให้กำเนิดบุตรชายหญิง และเสี่ยวเมากลับมาอยู่ชั่วคราว บ้านหลังนี้ก็ดูจะเล็กเกินไปไม่เหมาะ วางเครื่องเรือนมากน้อยก็มีปัญหาแล้ว

สองคนถกเถียงกันอยู่เป็นนานสองนาน สุดท้ายก็สรุปความเห็นออกมา ตัดสินใจจะสร้างบ้านหลังใหญ่ขึ้นหลังหนึ่ง ให้คนทั้งสองครอบครัวอยู่ด้วยกันได้ จะได้ดูแลซึ่งกันและกัน

เรื่องเงินไม่มีปัญหาอะไร ระยะเวลาที่เชียงซิงทำงานขยันขันแข็ง กอปรกับดวงดี ได้ไปช่วยขจัดปัญหาปีศาจก่อกรวนให้กับครอบครัวที่มีเงินและมีอำนาจแห่งหนึ่ง ได้ค่าตอบแทนมาเป็นเงินก้อนโต รวมกับเงินที่เก็บสะสมมาก่อนหน้านี้ เขาออกมาใช้ทั้งหมด ส่วนที่ไม่พออินจื่อเติมให้ อย่างไรก็ตามเสียการสร้างบ้านในชนบทถ้าไม่वादลวดลายเต็มสี่ตกแต่งไปทั้งหลังก็นับว่ายังถูกมาก ที่ดินโดยทั่วไปไม่ต้องใช้เงิน เพียงซื้อวัสดุที่ใช้ในการสร้าง จ้างช่างฝีมือสักสองสามคน ส่วนอื่นที่เหลือก็ทำไปตามประเพณี คนในหมู่บ้านเดียวกันจะมาช่วยเหลือโดยไม่ต้องจ้าง เพียงมีอาหารให้กิน สามมือก็พอ เนื่องจากเวลานี้บ้านเรานับเป็นครอบครัวที่มีฐานะ ดังนั้น

อาหารสามมื้อจึงมีชาลาเปาใส่เนื้อหรือไม้อกเส้นหมีใส่ไข่ไก่ ทุกคนกินอย่างเบิกบานใจ พวกกันชมเชยซึ่งกับอันจื่อว่าใจกว้าง การทำงานก็เร็วขึ้นหลายส่วน

ระหว่างสร้างบ้าน งานเตรียมการด้านอื่นก็ไม่ได้หยุดชะงัก ย่ารองทำหน้าที่เป็นแม่สื่อของบ้านสกุลเซียงโดยเฉพาะ หลังจากรับเงินจากพวกเราไปหนึ่งพวกก็ไปทำหน้าที่เชิญแม่สื่อแนะนำ บ้านสกุลเยี่ยเองก็เตรียมการไว้ก่อนแล้วจึงไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาอะไร เพียงเอ่ยปากก็ตกลงกันได้ นางกลับมาบอกอย่างดีใจว่าเงินค่าแรงนี้เหมือนได้มาเปล่าๆ วันหน้าถ้ามีเรื่องดีเช่นนี้อีกอย่าลืมมาหานาง

เซียงชิงบอกวันเดือนปีเกิดชะตาแปดอักษรของเขาให้ข้าทราบนานแล้ว ส่วนของเสี่ยวฉวน อันจื่อก็วิ่งไปสืบถามมาตอนกลางดึก จากนั้นก็หาตัวหานจิ้งมาคำนวณหาชะตาแปดอักษรของคู่สามีภรรยาที่เจริญรุ่งเรืองออกมาสองชุด แสร้งทำเป็นชะตาแปดอักษรของข้ากับอันจื่อแล้วส่งไปแม่สามีของข้ากับนายท่านผู้เฒ่านายหญิงผู้เฒ่าสกุลเยี่ยต่างดีอกดีใจสบายใจที่ไม่ได้เลือกคนผิด

ของหมั้นที่อันจื่อส่งไปมากมายยิ่ง เปรียบกับของหมั้นของครอบครัวมั่งมีแล้วยิ่งมากกว่าเกินสิบเท่า ทองคำยี่สิบตำลึง เงินแท่นหนึ่งร้อยตำลึง ผ้าตัวนหลากสีสำหรับตัดเสื้อตัวนอกตัวในแปดสิบพับ ผ้าไหมสีต่างๆ สองร้อยพับ ตอนส่งไปต้องใช้หาบถึงยี่สิบกว่าหาบจึงขนหมด สกุลเยี่ยเห็นของหมั้นมากมายเช่นนี้ก็ยิ่งพึงพอใจในตัวบุตรเขย ครั้นแล้วจึงถอนคำพูดที่พูดออกไปด้วยความโมโหว่าจะไม่ให้สินเดิมแก่บุตรสาวยังเติมเสื้อผ้าและเครื่องเรือนให้อีกไม่น้อย

เดิมเข้าใจว่าส่วนของข้าเพียงมอบให้เป็นพิธีเท่านั้น คิดไม่ถึงว่า
เสียงซิงก็ไม่ได้ให้น้อยกว่าอันอื่นอีกสักเท่าไร ภายหลังแอบถามดู ที่แท้เพราะ
แม่สามีรักหน้าตา ไม่ว่าจะอย่างไรก็ไม่ยอมให้บุตรชายของตนแต่งภรรยา
สู่น้องชายภรรยาไม่ได้ ด้วยกลัวจะถูกผู้อื่นเย้ยหยันจึงเอาทองคำที่อันอื่น
มอบให้นางในตอนนั้นออกมากกว่าครึ่งหีบเพิ่มเติมลงไป ในของหมั้น
อย่างไรเสียข้าก็ต้องเอากลับบ้านพร้อมกับสินเดิมอยู่แล้ว ไม่มีอะไร
แตกต่าง

ถัดจากนั้นก็เป็นที่ฝ่ายหญิงต้องมอบของขวัญตอบแทน โดยทั่วไป
ก็จะมอบเป็นพื้นรองเท้าปักอะไรพวกนั้น ครั้นแล้ว...ข้าก็หยิบเข็มขึ้นมา
มือไม่สั่น กลายเป็นทิมนิ้วมือ ทิมจนเข็มหักไปกองใหญ่ เสียงซิงเห็นแล้ว
ปวดใจ แอบบอกจะช่วยข้าปัก กลับถูกข้าผลักออกไป ดึงดินปักอยู่
หนึ่งเดือนเต็มๆ จึงปักงูสี่เขี้ยวตัวหนึ่งบนพื้นรองเท้าได้สำเร็จ ทว่าทุกคน
ต่างบอกว่าคล้ายใบหญ้าหรือไส้เดือนตัวหนึ่ง...ทำลายความเชื่อมั่นของข้า
อย่างมาก เสียงซิงปลอบใจบอก "อย่างไรเสียก็สวมอยู่ได้ฝ่าเท้า ไม่มีใครเห็น
ไม่เป็นไร"

อันนี้คือกลับหยิบพื้นรองเท้าไป แล้วหัวเราะอยู่นานอย่างไร้ศีลธรรม
ไม่นานเขาก็หัวเราะไม่ออก เพราะของขวัญตอบแทนของเสียวดา
ก็ส่งมาถึงแล้ว คนที่เอาของขวัญมาส่งให้คือคุณชายสามสกุลเย้ย เขา
เซ็ดเหงื่อเย็นที่หน้าผากแล้วเอาพื้นรองเท้าปักลายไก่ฮ้วนสี่ขาที่ดูแล้ว
ไม่น่าจะเอามาสวมได้ยื่นใส่มีอันอื่นอีก บอกอย่างขอลกัย "ไม่รู้เพราะเหตุใด
งานเย็บปักของน้องสาวข้าจึงใช้การไม่ได้แล้ว ได้โปรดให้ลกัยด้วย ถ้า
ไม่ชอบใจจริงๆ ข้าจะไปหาแม่นางสักคนช่วยปักให้ใหม่ รับรองจะไม่บอกใคร

ขอเพียงท่านอย่าทิ้งขว้างนางเป็นพอ"

"อันนี้ใช้ได้แล้ว" อันจื่อกัดฟันรับไว้

รอลจนคุณชายสามสกุลเหยียดจากไป ข้าจึงเหย้าหยั้นอย่างไม่เกรงใจ "อันที่ข้าปักแม้จะน่าเกลียด แต่อย่างไรก็ยังใส่ได้ ทว่าไก่อตัวนี้ของเจ้า ตรงกลางปักจนหนุนขึ้นมาก้อนใหญ่ สวมลงไปเดินไม่ได้แน่นอน"

อันจื่อมองข้าอย่างหยามหยันแวบหนึ่ง "นั่นเพราะใส่เดือนทั้งเล็ก ทั้งยาวและปักไว้ที่ด้านข้าง ดังนั้นจึงสวมแล้วเดินได้ พวกท่านทั้งสองคน ล้วนเป็นตัวโง่งม!"

ข้าพุ่งเข้าไปกัดเขาทันที

งานสร้างบ้านแม้จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว แต่อย่างน้อยก็ต้องรอ อีกลี่เดือนจึงจะสร้างเสร็จ ในช่วงนี้ข้าก็เที่ยวไปโน่นมานี่ แทบอยากจะ บอกกับคนทั้งใต้หล้าว่าข้าจะแต่งให้เสร็จชิงแล้ว เสี่ยวฉาอยู่แต่ในบ้าน ของตน วันๆ รอลจนจิตใจร้อนรน ทุกครั้งที่เจอข้าเป็นต้องคว้ามือมาถามว่า อันจื่อเป็นอย่างไร เขาไม่ได้นึกเสียใจภายหลังกระมัง เมื่อไรจึงจะเข้า พิธีแต่งงานได้

ข้าได้แต่ปลอบใจนาง ถึงอย่างนั้นนางก็ยังกินข้าวไม่ได้ นอนไม่หลับ ภายหลังอันจื่อทนไม่ไหวจึงมาหานางตอนกลางดึกแล้วต่อว่า "เจ้านางหนูผู้นี้! ถ้าก่อนแต่งงานเจ้าชอบตาดำคล้ำขึ้นมาละก็ ข้าจะยกเลิกการแต่งงานทันที!"

ครั้นแล้วเสี่ยวฉาก็เริ่มทำงานและพักผ่อนตามปกติทุกวันอย่างว่าง่าย เนื่องจากเสร็จชิงยังอยู่กับการสร้างบ้าน ดังนั้นข้าจึงมาเที่ยวเล่นหานาง อยู่เสมอ มาแล้วว่าทุกวันอันจื่อทำอะไรบ้าง ทำให้นางเบิกบานใจขึ้น

เสียดายซาบซึ่งใจในเรื่องนี้อย่างมาก ทว่านางก็มักจะให้คำชี้แนะ ตีชมเรื่องเสื้อผ้าการแต่งตัวของข้าอยู่เสมอ นางศึกษาเรื่องแป้งบุปผา แป้งชาด ยังมีอะไรที่เป็นกระปุกๆ เป็นขวดๆ นางบอกเป็นเจ้าของสาวต้อง บำรุงรักษาผิวพรรณ เครื่องประทีนโคมในสมัยโบราณไม่ดี ดังนั้นจึงต้อง ทำเอง ยังพาข้าเดินลัดเลาะเที่ยวดูไปทั่วอุทยานสนัสนุกุลเยี่ย เวลานี้ ความสัมพันธ์ของนางกับบิดามารดาและพี่น้องดีขึ้นมากแล้ว แต่ข้ายังคง ไม่เข้าใจเพราะเหตุใดนางจึงชอบบอกว่านางยังมีบิดามารดาที่อยู่ในอนาคต อีกสองคน เรื่องที่ฟังแล้วไม่เข้าใจก็มองข้ามไปเถิด

บ้านสกุลเยี่ยมีศาลบรรพชนใหญ่มากหลังหนึ่ง ปกติจะปิดใส่กุญแจ ไว้ มีเพียงช่วงปีใหม่ที่จะเข้าไปเซ่นไหว้ วันนั้นตอนเดินมาถึงหน้าประตู ก็บังเอิญเจอนายหญิงผู้เฒ่าสกุลเยี่ย เนื่องจากข้าเป็นพี่สาวสามีมของเสียดาย ในอนาคต นางจึงดึงมือข้าเข้าไปถามด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลว่าข้าเป็นลูกบ้านใด ชื่ออะไร

หลังจากข้าตอบไปเป็นข้อๆ จู่ๆ นางก็หัวเราะขึ้นมา "ชื่อนี้ของเจ้า ช่างบังเอิญยิ่งนัก ชื่อเหมือนกับผู้มีพระคุณในศาลบรรพชนที่บ้านเรา กราบไหว้ไม่มีผิด นับว่ามีวาสนาต่อกัน วันหน้าจะต้องอยู่ร่วมกับเสียดาย ด้วยความรักใคร่ปรองดองอย่างแน่นอน"

ผู้มีพระคุณอะไรหรือ ข้าไม่เข้าใจ

นายหญิงผู้เฒ่าสกุลเยี่ยจึงเริ่มเล่าเรื่องราวให้ข้าฟัง นางบอก เมื่อนานมาแล้วบรรพบุรุษสกุลเยี่ยมีชื่อว่าติวติว เป็นลูกกำพร้า หลังจาก หญิงชราแซ่เฉินรับมาเลี้ยงก็ให้เขาใช้แซ่เยี่ยของสามีที่ตายไป เดิมที พวกเขาใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก ต่อมาเนื่องจากหญิงชราแซ่เฉิน

ป่วยหนัก เขาจำเป็นต้องไปลักขโมยตามถนน ไปขโมยถุงใส่เงินของแม่นางผู้หนึ่ง ที่ชื่อฮวาเหมียวเหมียว แต่กลับถูกจับได้ ต่อมาแม่นางผู้นั้นไม่เพียงไม่ตำหนิเขา ยังให้คนเอาเงินทองจำนวนไม่น้อยมาช่วยเหลือเขา ให้นำไปรักษาอาการป่วยของมารดาและใช้เพื่อดำรงชีวิต หลังจากมารดาเขาตาย เขาก็อาศัยเงินเหล่านี้ไปทำการค้า คิดไม่ถึงว่าการค้าจะราบรื่นไร้อุปสรรค ต่อมาหลานชายมูมานะบากบันเข้ารับราชการไปเป็นขุนนาง ร่ำรวย มีเกียรติยศสูงส่งอยู่ช่วงหนึ่ง ภายหลังจากจะผ่านการเปลี่ยนแปลงราชวงศ์ สุวรรณะขึ้นสูงลงต่ำ กระนั้นยังคงไม่ล้ม มาถึงวันนี้แม้จะไม่มีหน้ามีตา เช่นในอดีต ก็นับว่าชีวิตความเป็นอยู่ราบรื่น สกุกเยี่ยไม่กล้าล้มตัวตั้งป้ายชื่อแม่นางฮวาเหมียวเหมียวไว้ในศาลบรรพชน เช่นไหว้ทุกปี

ที่แท้มีคนดีที่ชื่อเหมือนข้าคนหนึ่ง เรื่องเล่านี้ข้าฟังแล้วชอบมาก รู้สึกดีต่อบ้านสกุกเยี่ยเพิ่มขึ้นอีกหลายส่วน

ภายหลังตอนเสี้ยวฉาวว่างๆ ไม่มีอะไรทำได้เล่าเรื่องนี้ให้เจียนหนานฟัง เขาก็พูดออกมาด้วยความตื่นเต้นดีใจ "เพียงเรื่องเล็กน้อยที่ทำลงไป ถึงกับได้ผลลัพธ์ที่ดีงามเช่นนี้ คนรุ่นหลังของเด็กน้อยในตอนนี้ กลายมาเป็นญาติเกี่ยวดองรุ่นเดียวกัน นับว่าต้นไม้ที่ตั้งใจปลูกไม่ออกดอก กิ่งหลิวที่ปักส่งเดชให้ร่มเงา*"

* 'ต้นไม้ที่ตั้งใจปลูกไม่ออกดอก กิ่งหลิวที่ปักส่งเดชให้ร่มเงา' เป็นสำนวน หมายถึงสิ่งที่ทุ่มเทความพยายามไปมาก สุดท้ายกลับไม่สมปรารถนา แต่สิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจกลับให้ผลลัพธ์ที่ดี

165

แขกหรือไหลมาไม่ขาดสายดูปุยมเมฆ

เพราะเหตุใดกัน... ทั้งที่ข้าจะเป็นคนแต่งงานแท้ๆ ทว่าเจ้าพวกนั้น กลับตื่นเต้นดีใจยิ่งกว่าข้าเสียอีก

บ้านยังสร้างไม่เสร็จ เทพเสียนปีศาจจากทุกหนแห่งทั้งบนฟ้าและใต้ดินต่างพากันมาแสดงความยินดี รบเร้าจะมาร่วมงานเลี้ยงให้ได้ ความร่ำร้อนนี้ทำให้พวกเราทั้งซาบซึ้งใจและกลัดกลุ้มอย่างที่สุด

ที่กลัดกลุ้มเพราะไม่รู้จะอธิบายกับพวกแม่สามีและพ่อแม่เสียวดา ถึงความเป็นมาของคนเหล่านี้ได้อย่างไร...

ต่อให้จอมมารวัฏระทิงกลายร่างเป็นมนุษย์ ความสูงของร่างกาย ก็ชนขอบประตูได้ อีกทั้งหน้าตาก็ดูร้ายน่ากลัว แค่เดินออกจากประตู ก็ทำให้เด็ก ๆ ตกใจกลัวแล้ว ภรรยาเอกและอนุฉ้วนถูกเขาเรียกมาร่วมงาน หลังข่าวถึงตามองเจี้ยวเจี้ยว คอยจ้องจับผิดอยู่ตลอดเวลา กินข้าวก็ไม่ให้ผู้อื่นนั่งลง ต้องบังคับให้ยืนอยู่ข้างๆ เจี้ยวเจี้ยวกินข้าวคำก็บอกไม่เป็นไรคำ

กินข้าวคำก็บอกขออภัยคำ ก้มหน้าค้อมเอว ทำเอาพวกเรากินข้าว
อย่างไม่มีความสุข

คนดูแลกุหาสน์สกุลฮวาสองคนในแดนมนุษย์ สำหรับเจี้ยนหนาน
ยังนับว่าพออยู่ได้ ขณะที่ลั่วลั่วกลับซึ่ซึ่ขาดยากจะหาได้เทียม ทว่าครั้งนี้
กลับปลุกปลอบใจให้กล้าออกจากบ้านมาร่วมงานแต่งงาน เจอคนก็
หลบหน้าหลบตาซุกซ่อนตัวไปทั่ว แทบจะทำให้คนเข้าใจว่านางเป็นคนร้าย
ที่อยู่ประกาศจับ คิดจะไปแจ้งทางการให้มาจับกุมผู้ต้องหา

พ่อบ้านกับหัวหน้าสาวใช้สองคนบนสวรรค์ เสียวหลินเดินวน
รอบบ้านไปรอบหนึ่ง ไม่ได้พูดอะไร เพียงส่ายหน้าแล้วเดินออกไป
ในคำคืนวันเดียวกัน เพียงได้ยินเขากับหวาวาส่งเสียงอะอะอยู่ข้างนอก
วันรุ่งขึ้นก็พบว่าเครื่องเรือนทั้งบ้านและการจัดวางถูกเปลี่ยนไปทั้งหมด
กลายเป็นเตียงไม้ฉันทน์ม่วงแกะสลักจากช่างที่มีชื่อเสียงหลังใหญ่
ภาชนะใส่อาหารที่หลอมจากเงิน ทองประดับเพชรพลอย หูหრაโอ้อ่า
จนข้าเกือบเข้าใจว่าไปนอนอยู่บ้านคนอื่น หวาวากำลังสั่งการให้คน
ทากำแพงด้วยน้ำปูนขาว บอกจะใช้แผ่นทองคำกับแผ่นเงินติดเป็น
ลวดลายตกแต่งที่ด้านนอก ทำเอาเซียงซิงตกใจแทบตาย รีบบอกพวกเขา
ให้เปลี่ยนกลับคืนเหมือนเดิม ข้าเองก็ระจอนเข้าไปแย่งชิงเครื่องเรือน
ที่เซียงซิงลงมือทำเองกลับคืนมา จะได้ไม่ถูกพวกเขาพาไปทำพิน

สหายชั่วร้ายกลุ่มหนึ่ง ไปไฉขันอาสาเป็นคนรับของเงินช่วยงาน
ให้ข้า หานจิ้งเที่ยวทำนายเรื่องร้ายของผู้อื่นไปทั่ว สองคนนี้ก็แล้วไปเกิด
เสี่ยวจื่อกับเซ้าจ้งสองคนที่ถูกเลี้ยงดูอย่างตามใจมาแต่เด็ก ทั้งบ่นว่า
บ้านไม่สะดวกสบาย และบ่นว่าเตียงแข็งเกินไป ข้าโมโหขึ้นมาจึงโยน

พวกเขาสองคนไปที่สวนผัก กลับคืนสู่ร่างเดิมไปหาที่นอนเอาเอง แยกคนอื่นๆ ที่มาแล้วไม่อาจจัดสถานที่ให้ได้ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกันทั้งหมด ผลก็คือคอกวัว เล้าหมู รวมถึงสวนผักล้วนมีแขกพักเต็มไปหมด พี่สะใภ้ประหลาดใจยิ่ง "เหตุใดระยะนี้บ้านพวกเราจึงมีสัตว์เพิ่มขึ้นมาก"

เพิ่งจะพูดเสร็จก็มีเสียงเคลื่อนไหวยังมาจากเล้าหมูด้านข้าง เป็นเสียงหวงเสื่อตัวนั้นตื่นแล้ว เขากลายร่างเป็นมนุษย์ไม่ทันจึงใช้เสียงคำรามเป็นการทักทายตามมารยาท พี่สะใภ้ตกใจขวัญหนีดีฝ่อ รีบหนีตาย ยังไปแจ้งทางการให้หาคนมาจัดการเสีย ในเวลาอันสั้นทำเอาขุนวาย โกลาหลอลหม่านไปหมด

ไม่หลินก็ลากจิ้งจิ้งจอกมา ทั้งพอบุตรสาวหัวแก้วหัวแหวนของพวกเขา มาด้วย กว่าทั้งสองจะมีลูกคนนี้ได้ช่างยากเย็นแสนเข็ญ นางหนูผู้นั้นรูปร่างหน้าตาไม่เลว รับผิดชอบอดนินสัยเยี่ยมหาญไม่กลัวใครจากจิ้งจอกจิ้งจอก...ไม่อาจให้เสียเวรมาบ้านข้าเข้าใกล้เกินไป เพราะนางจะตีคน

ให้หยางมิงงานยุ่งจึงไม่ได้มา เพียงฝากคนเอาของขวัญล้ำค่าและจดหมายที่เปี่ยมไปด้วยความรักดีมาทำให้ ของขวัญคือกระบี่วิเศษที่คมกริบ เชียงชิงชอบมาก เอามาเซ็ดถูอยู่เสมอ จดหมายฉบับนั้นเนื่องจากเขียนได้น่าสะอิดสะเอียนคลื่นเหียนเกินไป ข้าจึงเผาทิ้งไปแล้ว

ยังมีปีศาจน้อยใหญ่อีกมากมาย ทั้งรู้จักและไม่รู้จักพากันมามอบของขวัญ ขำรับของขวัญจนมือไม้อ่อน และโยนให้เชียงชิงไปจัดการทั้งหมด เขานับดูแล้วบอกด้วยท่าทางลำบากใจ "เหมียวเหมียว...ใช่มากเกินไปหรือไม่ ประเมินดูแล้วเราสามารถดื่มกินไปถึงชาติหน้าได้เลย"

นี่ไม่ใช่เรื่องดีหรือ

เอาอวินก็มาแล้ว แต่แอบๆ มา เขาไม่ได้ตั้งใจมาร่วมงานแต่งงานของข้า เพียงจับมือข้าข้างที่มีรอยประทับติดอยู่ข้างนั้นมาดูอยู่เป็นนานถามว่า "วันหน้าจะทำอย่างไร"

"มีอะไรต้องทำอะไร ใช้ชีวิตอยู่กับสามีอย่างมีความสุขก็พอ"

สีหน้าของเอาอวินค่อนข้างเศร้าหมอง หลังจากเขาฟังคำตอบของข้าแล้วก็ส่ายหน้าผินยิ้ม ทั้งสรว้อยยิ้มไข่มุกเจ็ดสีให้ข้าเล่นหนึ่งกับปลาถวนชั้นตัวอ้วนสวยหลายตัว รีบร้อนจะจากไป ก่อนไปจู่ๆ ก็หันมาพูดกับข้าอย่างจริงจัง "ไว้ข้าจะมาหาเจ้า"

"พร้อมต้อนรับเจ้ามาเป็นแขกเสมอ" ข้าส่งเขาจากไปด้วยความสบายใจ

เสียวเมาก็กลับมาแล้ว เดินเตร็ดเตร่ไปมาลับๆ ล่อๆ อยู่ที่หน้าประตูไม่กล้าเข้ามา

ยังเป็นข้าที่ได้กลิ่นของเขา ออกไปคว้าหูลากเข้ามา จากนั้นก็มอบให้เซียงซิง ถามเขาว่าจะลงโทษอย่างไร

"ท่านแม่..." เสียวเมาลูบหู พยายามทำท่าน่าสงสาร

ขณะที่ข้ากำลังเตรียมหาสิ่งของมาหวดแมว สั่งสอนให้เขาจำไปชั่วชีวิตอยู่นั้น กลับถูกเซียงซิงห้ามไว้ เขาบอก "นี่เป็นเรื่องระหว่างพวกเราบุรุษด้วยกัน ยังคงให้พวกเราจัดการกันเองเถิด"

ครั้งแล้วข้าก็ถูกพ่อลูกกันออกมา เพิกถอนสิทธิในการแสดงความคิดเห็น พวกเขาสองคนเข้าไปในป่าบนภูเขา กระทั่งเวลาอาหารค่ำจึงกลับมา ตอนกลับมาใบหน้าของเสียวเมาเขียวแถบหนึ่งม่วงไปแถบหนึ่ง ใบหน้าของเซียงซิงมีรอยแดงรอยหนึ่ง ข้าเห็นแล้วโมโหมาก รีบไปหาไม้หลิน

เอายามาทา พรุ่งนี้คงจะได้ไม่คิดว่าข้ายังไม่ทันเข้าพิธีแต่งงานก็ใช้
ความรุนแรงในครอบครัวกับสามีและบุตรชายแล้ว

พวกเขากลับหัวเราะคิกคัก ไม่ได้เก็บเรื่องนี้มาใส่ใจ

ตอนกลับห้อง ข้าตั้งเชิงชิงไว้พรางถามอย่างไม่เข้าใจ "เหตุใดท่านจึง
ถูกเสี่ยวเม่าตีเอาได้ ด้วยฝีมือของท่านในตอนนี้อย่างไร เขาคิดจะตีให้ถูกตัวท่าน
น่าจะไม่ง่าย"

เชิงชิงดูบิ่ระห่ำ ตอบอย่างเบิกบานใจ "ยอมต้องให้ลูกได้ลิ้มรสหวาน
บ้าง หากไม่เขาก็ข้ามหลุมที่อยู่ในใจหลุมนั้นไปไม่ได้สักที"

"หลุมอะไร"

"เอาเถิด ไม่ต้องคิดแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูก สตรีไม่เข้าใจ
หรอก"

เอาเถิด... พวกท่านจะจัดการกันเองก็จัดการกันเองเถิด ทว่าดูเหมือน
เสี่ยวเม่าจะว่าง่ายขึ้นมาก อย่างน้อยก็ไม่ได้แอบทำเรื่องเลวร้ายอะไรอีก
บอกจะต่อสู้กับบิดาอย่างเปิดเผย ทำให้เชิงชิงพ่ายแพ้แล้วชิงตัวข้า
กลับไป

เชิงชิงแสดงท่าทีสนับสนุนและส่งเสริมการกระทำของเขา

อันจื่อฉบับวันก็ยิ่งเหม่อลอยนานขึ้น อีกทั้งดูเหมือนจะกระสับกระส่าย
วุ่นวายใจขึ้นทุกที ไม่หลินบอกอย่างมีประสบการณ์ว่าเขาอาจเป็น
โรคหวาดหวั่นช่วงก่อนแต่งงาน ข้าจึงเข้าไปปลอบเขาด้วยความหวังดี

"ข้ากำลังคิดว่า...เสี่ยวฉาจะใช้นางหรือไม่" อันจื่อพูดขึ้นมา

"ที่แท้แล้วนางเป็นผู้ใดหรือ" เด็กน้อยชี้สงสัยที่มีอยู่เต็มท้องข้า
ไม่มีที่ให้ระบายนาง

"ถ้าเป็นนางละก็ เป็นไปไม่ได้ที่จะมีนิสัยเช่นนี้" อินจื่อไม่สนใจซ้ำ
ยังคงพูดต่อไป "ทว่าตอนตีตึกผดคล้ายคลึงยิ่งนัก หรือจะเป็นนางจริงๆ"

เอาเถิด เจ้าชอบพูดกับตนเองก็พูดไปให้พอ ข้าหมუნตัวคิดจะ
เดินจากไป

อินจื่อกลับดิ่งซ้ำไว้ "ท่านว่า...เสี่ยวฉาดคล้ายเขียนปิงหว้นหรือไม่"

"ไม่คล้าย" ข้าตอบอย่างหนักแน่น "หญิงที่พูดจาเจ็บแสบผู้หนึ่งกับ
เสี่ยวฉาดที่น่ารักมีอะไรคล้ายกันหรือ นอกจากนี้นางยังชอบสวมเสื้อผ้าสีด้า
เสี่ยวฉาดสวมแต่เสื้อผ้าสีอ่อนไม่ก็สีขาว แต่ไรมากก็ไม่เคยปฏิบัติต่อผู้อื่น
อย่างเย็นชา ทั้งเปิดเผยตรงไปตรงมาและใสซื่อ"

"นั่นก็จริง แต่แววตา กับเสียงพินนันททำให้ข้าหยุดคิดไม่ได้" อินจื่อ
เกาๆ ศีรษะ ดูท่าทางยังกลัดกลุ้ม "ถ้านางใช่จริงๆ จะทำเช่นไร"

"เช่นนั้นจะทำอะไรไม่ได้"

อินจื่อล่ำปากใจยิ่ง "หรือข้าจะแต่งกับปิงหว้นจริงๆ"

ข้าบอกอย่างตรงไปตรงมา "แต่งก็แต่งสิ เจ้าก็รับปากไปแล้วนี่"

"กับหญิงที่ข้าเคยปฏิเสธ จะให้ข้าแต่งด้วยได้อย่างไร"

ข้ายิ้มชั่วร้าย ถามอย่างหยิ่งเชิง "เจ้ารู้สึกผิดหรือ"

"ไม่ใช่!" อินจื่อรีบหันหน้าไป "ข้าไม่ชอบหญิงผู้หนึ่งนั้นจริงๆ!"

ข้าตอบอย่างมั่นใจ "เจ้ายังรู้สึกผิดอยู่เป็นแน่! เพราะตอนนั้น
นางตายเพื่อเจ้า เจ้าเองก็ระทมทุกข์อยู่นาน ในใจจะต้องเผ้าคิดถึงผู้อื่นอยู่
อย่างแน่นอน"

อินจื่อยกมือขึ้นมาเขกศีรษะซ้ำ "ท่านเปลี่ยนเป็นเฉลียวฉลาด
ตั้งแต่เมื่อไร ที่ควรเรียนรู้ก็เรียนรู้ไม่ได้ ที่ไม่ควรเรียนกลับไปเรียนมา"

"เทพี่ซิงเป็นคนบอกข้า" ข้าลุ่มคล่ำศีระะที่ปุดโน ตอบอย่างหงุดหงิด
"ตอนนั้นเขายังบอกข้าว่าอย่าไปรบกวนเจ้า ให้เจ้าได้อยู่เจียบๆ สักกระยะ"

"ซีชะ ใครให้บุรุษของเจ้าปากมากเช่นนั้น!" อีนจื่อโกรธเพราะเสียหน้า
อีกครั้ง กางปีกบินหนีไป

อีม ห้องนอนของเขาให้แขกยึดครองไปแล้ว เวลานี้ที่นอนของเขา
คือรังนกในป่า

166

เป็นฝั่งเป็นฝา

ข้ากับอินจืดไม่ได้เลือกแต่งงานวันเดียวกัน หากแต่ข้าออกเรือนก่อน
หนึ่งวัน ถัดมาอีกวันเขาจึงแต่งงาน

แม่สามีกับเชียงซิงถกเถียงกันอยู่นานว่าจะใช้รูปแบบพิธีใด
มาแต่งงานเข้าเรือน พวกนางบอกว่าข้ากระทั่งบุตรชายก็มีแล้ว ไม่สู้ใช้รูปแบบ
พิธีแต่งงานง่าย ทั้งนี้ผู้คนจะได้ไม่ซุบซิบนิทาว่าเชียงซิงยังไม่ได้แต่งงาน
ก็ทำเรื่องเหลวไหลแล้ว

เชียงซิงคัดค้านสุดกำลัง โมโหจนแทบตบโตะ เขาบอกเสียเวลา
เป็นบุตรชายของเขา จะปิดบังผู้คนได้หรือไม่ว่าอย่างไรก็ต้องใช้รูปแบบ
พิธีแต่งงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดมาแต่งงานเข้าบ้าน

ข้ากลับเห็นว่าแบบใดล้วนได้ทั้งนั้น ดีที่สุดคืออย่ายุ่งยากเกินไป
ยิ่งตัดพิธีรีตองออกไปได้เท่าไรยิ่งดี

หลังจากถกเถียงกันอยู่สองชั่วยามเต็ม ในที่สุดแม่สามีก็ยอมแพ้

ข้าจึงต้อง...ผ่านพิธีแต่งงานในแดนมนุษย์ที่เปรียบกับพิธีแต่งงานในแดนสวรรค์แล้วยังยุ่งยากยิ่งกว่าอีกครั้ง สิ้นเดิมจัดเตรียมตามประเพณีส่งไปตั้งแต่เมื่อวานแล้ว พิธีแต่งงานจะจัดขึ้นในค่ำของวันถัดไป สถานที่ที่เจ้าสาวจะออกเรือนคือบ้านหลังเก่า เชียงซิงจะออกจากบ้านหลังใหม่มารับตัวเจ้าสาวและพาไปที่บ้านแม่สามี ข้าเริ่มนั่งอยู่หน้าโต๊ะเครื่องแป้งตั้งแต่ตอนบ่าย มีผู้สูงอายุจากทางบ้านแม่สามีที่มีความเป็นสิริมงคลอยู่ในตัวครบทุกด้าน* ใช้หวีใหม่หวีผมให้ข้าซ้าๆ เพื่อเกล้าเป็นทรงเจ้าสาวปากก็ขับร้องเพลงหวีผมไปด้วย "หวีครั้งที่หนึ่งหวีจากต้นจนถึงปลายหวีครั้งที่สองขอให้สามีภรรยารักใคร่ปรองดองกันจนแก่เฒ่าผมชาวหวีครั้งที่สามขอให้มีลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมือง หวีครั้งที่สี่ขอให้มั่งมีศรีสุขรักกันยืนยาว" จากนั้นก็ทำการเปิดหน้า**

ได้ยินว่าต้องถอนขนบนใบหน้าให้เกลี้ยง ความหวาดกลัวในใจที่จะไม่มีขนทำให้ข้าตกใจเกือบตาย คิดแต่จะหนี ภายหลังยังเป็นหวาวากับเงินเหวี่ยงที่ช่วยกันกดตัวข้าไว้ ข้าได้แต่หลับตาจนเสร็จจุลวง

แป้งน้ำเครื่องประทีนโฉมต่างๆ มากมายชโลมลูบลงมา กระทั่งมาบรรดาตรีปดคลุมฟ้าจึงนับว่าเสร็จสิ้น ยามนี้เชียงซิงนำขบวนรับเจ้าสาวมาถึงแล้ว หวาวา ไปไหน หานจิ้ง เสียวดฉา ยังมีสาวใช้จากแดนสวรรค์ที่ยังไม่แต่งงานและพามาช่วยงานอีกจำนวนหนึ่งก็เร่งรุดไปที่หน้าประตูขวางพวกเขาไว้ และขอซองแดง นี่คือการกั้นประตู

* สิริมงคลครบทุกด้าน ได้แก่ มีฐานะมั่งคั่ง อายุยืนยาว สุขภาพแข็งแรง เป็นคนดีมีคุณธรรม ครอบครัวยืนยาว รักใคร่ปรองดองกัน

** เปิดหน้า หมายถึงการใช้ด้ายถอนขนอ่อนบริเวณหน้าผากและจอนผม เป็นวิธีเสริมความงามอย่างหนึ่งของหญิงจีนโบราณ และเป็นธรรมเนียมอย่างหนึ่งก่อนการแต่งงาน คำว่าเปิดหน้าจึงสื่อถึงการแต่งงานตามประเพณีด้วย

ถัดจากนั้นคือพิธีการบเซย* ให้คนจากฝั่งเจ้าสาวใช้ไม้พลองตีเจ้าบ่าว ให้เขาจดจำวันนี้ไว้อย่างแม่นยำ ฝ่ายเราคนลงมือคืออินจื่อกับจอมมารวูวกระทิงสองคน ทั้งสองจิตใจชั่วร้าย ลงมืออย่างไม่รู้หนักเบา เชียงซิงไม่กล้าตอบโต้ ถูกตีหนักๆ ไปหลายที่จึงเดินมาถึงหน้าประตู

หลัวซ่ากับเจียวเจียวก็อยากจะตี เสียตายพวกนางมาอย่างไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว ด้วยไม่รู้ประเพณีของแดนมนุษย์ เนื่องจากชื่อที่สะใ้มีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับดาวหายนะ** ไม่อาจเข้าร่วมพิธีแต่งงาน จึงถูกจอมมารวูวกระทิงไล่ไปอยู่ที่อื่น หลัวซ่าหงุดหงิดโมโหยิ่ง ครั้นแล้วทั้งสองคนจึงกลับบ้านไปด้วยกัน เพียงทิ้งของขวัญไว้ให้ซ่า หน้าตาเหมือนหนังสือภาพวังสันต์เล่มล่าสุด...

เชียงซิงแจกของแดงเรียบร้อย ถูกตีเสื่อก็เฝ้าวงล้อมผู้คนมาจนถึงหน้าประตู ท่องบทกวีเร่งเจ้าสาวแต่งตัว เนื่องจากแต่ไรมาเขาให้ความสำคัญด้านวรยุทธ์มากกว่าการประพันธ์ ไม่มีความสามารถด้านการแต่งบทกวีอะไร ไม่หลินจึงช่วยแต่งกวีให้เขาท่องบทหนึ่ง

ถึงตอนนี้ในที่สุดประตูห้องซำก็เปิดออก ตามธรรมเนียมต้องให้ญาติฝ่ายหญิงที่แต่งงานแล้วและชีวิตมีความผาสุกร่มเย็นเป็นคนแบกซำไปขึ้นเกี่ยวเจ้าสาว แต่บ้านซำไม่มีใคร อีกทั้งที่รู้จักก็มีแต่ปีศาจ เผ่าพันธุ์ปีศาจมีภูมิตนน้อยมาก ทั้งยังเชี่ยวชาญการศึกษา ส่วนใหญ่ในครอบครัวก็มีคนบาดเจ็บล้มตาย นับไม่ได้ว่าเป็นผู้มีสติปัญญาคล่องอยู่ในตัว

* พิธีการบเซย เป็นประเพณีโบราณของจีน ตอนเจ้าบ่าวมารับเจ้าสาว เมื่อมาถึงบ้านเจ้าสาวไม่อาจเข้าประตูบ้านได้ทันที จะต้องผ่านชั้นตอนที่ยากลำบากก่อนจึงจะเข้าไปรับเจ้าสาวได้

** ดาวหายนะ เป็นความเชื่อว่าคนที่เกี่ยวข้องกับดาวหายนะไม่เพียงตัวเองที่โชคร้าย ยังทำให้คนรอบข้างพลอยโชคร้ายไปด้วย ในที่นี้คำว่า 'ซ่า' จากชื่อหลัวซ่า มีเสียงใกล้เคียงกับคำว่า 'ซา' ที่หมายถึงสังหาร เป็นความหมายที่ไม่ดี

ครบทุกด้าน คัดเลือกอยู่นาน สุดท้ายก็ถูกใจให้เสี่ยวจื่อมารับหน้าที่นี้ แม้ปีศาจผีเสื้อจะรับตามารดาไร้พี่น้อง แต่อย่างไรนางก็ได้แต่งออกไป มีบุตรชายสามียังมีชีวิตอยู่ นับเป็นตัวเลือกที่ค่อนข้างเหมาะสม

แต่กระนั้นแม่สามียังคงรู้สึกไม่ค่อยพอใจที่ซ้ำให้แมงนางที่รูปร่างหน้าตาอายุน้อยเช่นนี้เป็นคนส่งตัวออกเรือน

คนهامักเกี่ยวเป็นคนใหญ่คนโต ด้านหน้าสี่คนคือเซ่าจ้ง เจี้ยนหนาน เชี่ยวเทียน และเสี่ยวหวง ด้านหลังสี่คนเป็นเด็กรับใช้ของวังเสวียนซิง ความจริงไม่ต้องให้พวกเขาหามก็ได้ แต่พวกเขาต่างรู้สึกว่าการคัดคนสักคนมาหามจึงแย่งกันมาหาม ส่วนโม่หลินบอกว่าตนอายุมากกระดูกไม่ดี หามไม่ไหว เสี่ยวหลินอยู่กับเซียงซิง เตรียมตัวรอช่วยขวางคนมาคารวะสุรา จึงไม่ได้มาช่วยหาม

ตลอดทางจุดเทียนและคบไฟไว้เต็มไปหมด ถนนในหมู่บ้านสว่างไสวราวกับกลางวัน เนื่องจากระยะทางระหว่างบ้านทั้งสองหลังใกล้เกินไป ดังนั้นก็เลยเจ้าสาวจึงวนอ้อมไปสองรอบ สุดท้ายก็มาหยุดลงที่หน้าประตูบ้านแม่สามี เวลานี้ที่ด้านนอกประตูได้เอามังสีเสี่ยวเข้มมากางเป็นระจิมไว้ ตรงกลางวางโต๊ะยาวและโต๊ะกราบไหว้ฟ้าดิน บนโต๊ะมีห่านใหญ่ตัวหนึ่ง

คนทางฝั่งบ้านแม่สามีเข้ามารับข่าลงจากเกี่ยว ประคองข่าก้าวข้ามกระถางไฟ เดินเข้าไปในกระจิมสีเสี่ยวเข้ม ในเวลานี้เองแม่สามีก็เดินเข้ามาจากประตูด้านข้าง เข้ามานั่งบนเก้าอี้ข้างโต๊ะยาว ที่นั่งบิดามารดาฝ่ายหญิงไม่มีใคร

ตั้งแต่เช้าจนถึงตอนนี้ซ้ำไม่เคยได้หลับตาพัก เริ่มรู้สึกง่วงนอน

เดินตามเซียงซิงเข้าไปในกระโจมสี่เหลี่ยมหม้ออย่างมึนงง จากนั้นก็
 คำนับฟ้าดิน คำนับบิดามารดา สาหมีภรรยาคำนับซึ่งกันและกัน
 เซียงซิงคุกเข่าพื้บลงไป ข้าก็รีบคุกเข่าตามไปด้วย กลับถูกจิ้นเหวินดึงตัวไว้
 นางกระซิบที่ข้างหูข้า "แม่วงโง่งม ไม่ใช่เคยบอกเจ้าแล้วหรือ ตอนนี
 บุรุษเป็นคนคำนับ สตรีไม่ต้องคำนับ"

ข้านึกถึงเรื่องนี้ขึ้นมาได้ ครั้นแล้วก็ค้อมเอวโค้งคำนับรับการคุกเข่า
 คำนับเต็มรูปแบบของเซียงซิง แม้สามีผงกศีรษะน้อยๆ ด้วยความพอใจ
 หยิบกำไลทองคู่หนึ่งส่งให้ถึงมือข้า ข้ารีบสวมทันที

จากนั้นคนที่อยู่ด้านข้างก็หยิบแถบผ้าแพรสีแดงมาส่งให้ เซียงซิง
 จับแถบผ้าแพรจูงข้าเข้าไปในห้องหอ ทั้งพาไปนั่งทางซ้ายของเตียงที่ปูไว้
 เรียบร้อยแล้ว ตนเองก็นั่งทางขวา ใช้ไม้คั้นซัง* เลิกผ้าคลุมศีรษะเจ้าสาวขึ้น
 บนโต๊ะมีสุรารวางอยู่สองจอก เป็นน้ำเต้าผาคูครึ่งใสสุราไว้** ข้ากับเซียงซิง
 คล้องแขนกันแล้วดื่มจนหมด เซียงซิงถือจอกสุราอยู่นานไม่ได้วางลง
 พี่ชายสามีที่อยู่ด้านข้างกระซิบบอกเขาเป็นนัยไม่หยุด "พลิกกลับมารวาง!
 พลิกกลับมา!"

เซียงซิงใคร่ครวญอยู่ครู่หนึ่ง ยังคงวางลงตรงๆ ทำเอาพี่ชายสามี
 หงุดหงิดอย่างมาก บ่นไม่หยุดปากว่าทำเช่นนี้ไม่เป็นมงคล วันหน้า
 เขามีแต่จะโดนภรรยาข่มเหง

* ในพิธีแต่งงานแบบจีน เจ้าบ่าวต้องใช้ไม้คั้นซังหรือกระสวยทอผ้าเปิดผ้าคลุมหน้าของเจ้าสาวเพื่อความเป็น
 สิริมงคล

** เรียกว่าพิธีเหอจิ้น เป็นขั้นตอนการดื่มสุรากล้องแขนของบ่าวสาว เหอ แปลว่าร่วมหรือประสาน จิ้น คือ
 ผลน้ำเต้าแก่ที่ถูกผ่าเป็นสองซีก ใช้บรรจุสุราแทนจอกโดยมีด้ายร้อยเข้าด้วยกัน นัยความหมายคือ
 เมื่อสามีภรรยาดื่มสุราแล้วยอมหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ภายหลังแม้ได้ใช้น้ำเต้าเป็นจอกสุราแล้ว
 แต่เพื่อเคล็ดความเป็นมงคล เมื่อเจ้าสาวดื่มสุราเสร็จและวางจอกลง เจ้าบ่าวจะต้องคว้าจอกเป็นนัยให้
 น้ำเต้าลูกนั้นประกบกันโดยสมบูรณ์ ซึ่งมีนัยว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือผู้หญิง

พูดเหลวไหล ข้าจะตัดใจข่มเหงเขาได้อย่างไร

ในช่วงเวลานี้เองหญิงสาวกลุ่มหนึ่งเอาเงินเหรียญสำริดกับผลไม้แห้งหลากสีไปรยมาที่ร่างของข้า บอกว่าได้ผลไม้มากก็ได้บุตรมาก ข้าจึงพยายามใช้กระโปรงรับไว้ ใส่กลับมาได้จำนวนมาก

หลังจากก่อกรรมเสร็จผู้คนก็แยกย้ายไป ในห้องหอเหลือเพียงข้ากับเซียงซิงสองคน เทียนแดงหงส์มังกรลุกโชติช่วง ส่องสะท้อนเงาร่างของเรา ปรางูเป็นเงาที่บนกระดานหน้าต่าง ในที่สุดข้าก็ทนไม่ไหวอำปากหวายยาวเหยียด "ไม่มีอะไรแล้วกระมัง"

เซียงซิงช่วยปลดเครื่องประดับหนักอึ้งบนศีรษะให้ข้า ยิ้มพลางบอก "มี"

"ไม่ใช่กระมัง ล้วนลั่วบอกข้าว่ามาถึงตรงนี้ก็เสร็จสิ้นแล้ว" ข้ารู้สึกว่าการตอนนี้เปรียบกับการไปต๋อยตีกลับมายิ่งเหนื่อยกว่า อีกทั้งยังต้องสู้รบกับหน้าต่างไม่หยุด

"ต้องเข้าหอ" เซียงซิงกล่าว

ที่แท้ก็ต้องเผชิญหน้ากับเต่าแล้ว ข้าแอบหยิกตนเองที่หนึ่งให้สติแจ่มใสขึ้นมา จากนั้นก็ถามเซียงซิงอย่างจริงจัง "ท่านเตรียมพร้อมแล้วหรือยัง ฝึกฝนมานานเพียงนี้แล้ว"

เซียงซิงบอกอย่างเล่นแฉเล็กน้อย "ข้าจะพยายามเต็มที่"

"ข้าก็จะพยายามไม่ดั้น" ข้ารีบรับรอง

พลันมีเสียงแอบหัวเราะดังมาจากนอกประตู มือของเซียงซิงที่กำลังถอดเสื้อตัวนอกให้ข้าชะงักค้าง เขาถอนหายใจลุกขึ้น พุดไปทางหน้าต่าง "วันนี้พวกเจ้าอยากก่อกรรมอีกได้หรือไม่"

"ไม่ได้ๆ ต้องแอบฟังที่หน้าต่าง!" เป็นเซ่าจ้ง...เจ้าคนที่กลัวได้หล้า จะไม่วุ่นวายรีบต่อบปากต่อคำ

เซียงซิงกลืนไม่เข้าคายไม่ออก ขอร้องขึ้นอีก "วันนี้เห็นเห็นน้อยกันมา มากแล้ว พวกเจ้าไปตีมีสุราพักผ่อนที่ด้านหน้าเถิด"

"ไม่เห็น่อยๆ ช้ารอฟังเสียงแมว์ร้องอยู่" เสียงไม่สุภาพนี่ต้องเป็นโม่หลิน แน่นอน

"เอาเถิด" เซียงซิงก้มหน้าคิดอยู่ครู่หนึ่งแล้วบอก "ถ้าพวกเจ้ายังดื้อรั้น เช่นนี้ พรุ่งนี้ข้าจะไปหาพวกเจ้าทำประลองวรยุทธ์"

"ไม่กลัวท่านหรอก พวกเราอยู่บนสวรรค์!" เสี่ยวจื่อซิงตอบ

ข้าเห็นเซียงซิงลำบากใจ หลังจากคิดไปคิดมาก็เดินเข้าไปกล่าว เสียงดุดัน "ถ้าพวกเจ้ายังอยู่ที่นี้ต่อไป พรุ่งนี้ข้าจะขี่ปีศาจสุนัขแดนอเวจี พาเซียงซิงไปแดนสวรรค์ด้วยกัน ไปหาพวกเจ้าทำศึกคู่สามีภรรยา"

ผ่านไปครู่หนึ่งด้านนอกพลันไร้เสียงนกเสียงกา ทุกคนผละไปหมด

เซียงซิงหัวเราะพลางโอบข้ากลับไปที่ข้างเตียง ถามเบาๆ "เริ่มได้แล้ว กระจ่าง"

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<https://jamshop.jamsai.com/product/6438->